

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש

פרשת לך-לך

הגיליון השבועי לכל יהודי 984

ט' במרחשוון התשס"ו
(11.11.05)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

הבהרה לציבור

בשבועות האחרונים מופצים ברחבי הארץ כרטיסים קטנים ועליהם דברים הזויים וסחרוזיים, תוך שרובו שמו ותמונתו של הרבי מליובאוויטש. כמרכז פורסמו בעיתונות מודעות ברוח זו. להווי ידוע כי מדובר בגל מעללים נוסף של אדם מעורער בנפשו, שניסה לרצוח לפני כשש שנים את רבה של צפת, ובעקבות זאת אושפז במוסד פסיכיאטרי. אין לאיש זה שום קשר לתנועת חב"ד, והפרסומים הללו הם פרובוקציה לשמה.

תפילה וזעקה

ארגוני נשים יזמו קריאה לנשים ובנות להתאחד ביום ראשון, י"א במרחשוון, יום פטירתה של רחל אימנו, בזעקה לקב"ה - "עד מתי!". כל אישה ובת נקראת לייחד ביום זה זמן לתפילה ולזעקה לקב"ה שישלח לנו את משיח-צדקנו ויגאל אותנו מכל הייסורים.

בר-מצווה מרגשת

מטה צעירי-חב"ד למען נפגעי הטרור ובית-חב"ד בחדרה ערכו חגיגת בר-מצווה מרגשת לנער אלי שטיינברג, שאימו, אביגיל, נפגעה בפיגוע-התופת בחדרה. האם השתחררה רק לפני כמה ימים מאשפוז, והגיעה לבית-חב"ד כשהיא יושבת בכיסא-גלגלים. באירוע השתתף גם ראש העיר, מר חיים אביטן, שביקר את בית-חב"ד על פעילותו לקירוב לבבות.

שירה וחזנות

הזמר החסידי שלמה כהן מגיש את תקליט השני הנה, ובו עשרה שירים חדשים. החזן העולמי יצחק-מאיר הלפגוט מגיש את אבות, תקליט שבו הוא מבצע עשר יצירות חזנות של טובי החזנים. טל' 03-704120-7001.

זמני השבוע

יושלים ת"א	חיפה	באר-שבע	אילת	ניר-עוז
4:07	4:11	4:25	4:27	4:24
5:20	5:21	5:19	5:23	5:24
פקס: 03-9606169				
אינטרנט: www.chabad.org.il				
דואר אלקטרוני: chabad@chabad.org.il				
נדפס בדפוס יד-החמישה כפר-חב"ד, טל' 03-9600280				
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות				
נא לשמור על קדושת הגיליון				

כשילד קטן שואל שאלות

בימי קדם האמינו בני-אדם באילימים, וכיום הם מוכנים להאמין ב'חוצנים' וב'ציוויליזציה עליונה', אבל ילד קטן אחד העניק לאנושות את התשובה הנכונה

עולמנו. ומי יצר וברא את ה'חוצנים' הללו? אתם שואלים. בטח יש עוד 'ציוויליזציה עליונה' שבראה את ה'חוצנים' שיצרו אותנו, וכך הלאה. נשמע משעשע, אבל מה לא עושים כדי לחמוק מהצורך להכיר בקיומו של בורא-עולם.

עכשיו סוף-סוף נמצאה ה'הוכחה' לכך שהעולם נברא על-ידי 'ציוויליזציה עליונה'. בכינוס שנערך במעבדה האסטרופיזית של האקדמיה למדעים של רוסיה, הוצג דוח המוכיח כי מערכת השמש שונה מכל מערכות הכוכבים הקיימות ביקום, ואין מנוס מהמסקנה שהיא "מערכת כוכבים מלאכותית, שהורכבה על-ידי ציוויליזציה עליונה".

"אין לנו הסבר אחר"

בדוח מוצגת רשימה של שש תכונות מסתוריות של מערכת השמש, המבדילות אותה מכל שאר המערכות של כוכבים עם כוכבי-לכת, שגילו האסטרונומים עד היום. בזכות התכונות הללו יכולים החיים להתקיים על-פני כדור-הארץ.

אחת התכונות: "בכל המערכות של כוכבים וכוכבי-לכת, ללא יוצא מן הכלל, כוכבי-הלכת הגדולים ביותר נמצאים קרוב יותר אל הכוכב. הטמפרטורות עליהם גבוהות מדי, כך שאין שום אפשרות להיווצרות חיים אורגניים. לעומת זאת, כוכבי-לכת קטנים יותר, דמויי כדור-הארץ, נמצאים תמיד רחוק מאוד מהכוכב, והחיים האורגניים לא נוצרים שם בגלל הקור. ואילו במערכת השמש, כוכבי-הלכת הקטנים נמצאים קרוב לשמש, וכוכבי-הלכת הגדולים מסתובבים סביבה רחוק יותר".

המסקנה ברורה, לדברי הד"ר סרגיי יאזוב, המדען הבכיר במכון לפיזיקה של השמש: "פשוט אין לנו הסבר אחר להתהוות מערכת השמש מאשר התערבות ציוויליזציה עליונה". כלומר, ברור לו לאי-המדע הבכיר כי העולם לא נוצר מעצמו, וכי מישהו יצר ותכנן את עולמנו. מיהו אפוא הבורא והיוצר? כנראה 'חוצנים'... ואולי אברהם אבינו בחר להאמין באלוקים כי עדיין לא נוצרו ה'חוצנים'...

פני כשלושת-אלפים ושמונה-מאות שנה התחיל ילד קטן לשאול שאלות. הוא נולד לתוך עולם ששקע באילילות. המוני העם האמינו בפסלים ובאלילים מעשי ידי אדם. החכמים שבאותם ימים האמינו בכוכבים ובמזלות. אבל הוא, הילד הקטן, לא היה מוכן לקבל את האמונות האלה, והוא שאל וחקר - מי ברא את העולם ומי מנהיג עולם מורכב ומשוכלל כל-כך.

בעולם שבו גדל לא קיבל תשובות מספקות לשאלותיו, וכמו שכותב הרמב"ם: "לא היה לו מלמד ולא מודיע דבר", אבל "ליבו משוטט ומבין, עד שהשיג דרך האמת והבין קר-הצדק מתבונתו הנכונה, וידע שיש שם א-ל"ה אחד". הוא הגיע בעצמו למסקנה שיש בורא לעולם, א-ל אחד, שאינו גוף ואין לו דמות הגוף, שברא ויצר את הכול, ומנהיג את העולם.

נמצאה ה'הוכחה'

לילד הזה קראו אברהם, והוא התחיל להפיץ את האמונה בבורא-עולם. בעקבות זאת בחר בו הקב"ה, כדי להצמיח ממנו את עם-ישראל, שאחד מתפקידי המרכזיים לבער את האילילות מן העולם ולהנחיל את האמונה בבורא-עולם לכל האנושות. ואכן, בימינו התפשטה האמונה באלוקים ונעשתה נחלת הכול, ומיליארדי בני-אדם מאמינים בו.

אמנם האילילות כבר אינה נחשבת 'סחורה מהלכת' בימינו, אבל את מקומה ניסתה לתפוס תאוריה אחרת. אנשים שמתקשים להודות בקיומו של בורא-עולם, ומצד שני אינם רוצים להאמין באילילים, מנסים למצוא פתרון אחר לשאלת קיומו של העולם. חיפוש הפתרון נעשה, כביכול, בשם המדע, והשאיפה היא לטעון שהבריאה קיימת מעצמה, בלי בורא ויוצר. העולם נוצר ככה, לבד, מעצמו.

אחרים מבינים את האיוולת בתאוריה מעין זו, והם מחפשים תשובה אחרת. לדעתם, העולם שלנו נברא על-ידי... 'חוצנים'. ציוויליזציה עליונה, הקיימת אי-שם, היא שיצרה את

מצווה בלי הפסקה

אבל המצווה שהאדם יהיה מהול (ולא ערל) אינה תלויה בזמן, והיא קיימת תמיד, בין ביום בין בלילה. לכן נדרש מקור מיוחד כדי ללמדנו שנישים פטורות מהחובה למול את בניהן.

חיכה לציווי

המעלה המופלאה הזאת של מצוות המילה הייתה בה גם בימי אברהם אבינו, אף שעדיין לא ניתנה התורה במעמד הר-סיני. בכך שונה המילה מכל המצוות שקיים אברהם – המצוות הללו לא היה בכוח לקדש את המציאות הגשמית, ואילו המילה החדירה את הקדושה גם בבשר הגשמי של הגוף.

לכן המתין אברהם בקיום מצווה זו עד שהקב"ה יצווה אותו עליה, ולא קיימה מעצמו, כשם שקיים את כל שאר המצוות – כי במצוות המילה יש המעלה המיוחדת של החדרת הקדושה בגוף הגשמי למשך כל חיי האדם, ולשם כך יש צורך בציווי ובנתינת כוח מלמעלה.

(לקוטי שיחות כרך ג, עמ' 759)

המרחץ וראה שהוא ערום, אמר: "אוי לי שאעמוד ערום בלא מצווה". אולם לאחר שנזכר במצוות המילה – נחה דעתו.

מכאן אנו למדים שמצוות המילה איננה פעולה חד-פעמית, אלא היא נמשכת בכל רגע. אם זו מצווה שנתקיימה פעם אחת, לא הייתה דעתו של דוד המלך מתיישבת מכך שנזכר במילה, שהרי יש עוד מצוות רבות שקיים בעבר. אלא ייחודה של מצווה המילה, שהיא נמשכת בכל רגע, במשך כל חיינו של האדם.

חובה תמידית

בכך מיושבת קושיית ה'תוספות' במסכת קידושין. הגמרא שם מציינת מקור מיוחד מהתורה שנישים אינן חייבות למול את בניהן. שואל ה'תוספות', לשם-מה הצורך במקור מיוחד, והלא נשים פטורות מכל מצוות-עשה התלויות בזמן (והמילה היא שאפשר לקיימה רק ביום ולא בלילה).

אולם לפי האמור לעיל הדבר מובן. אמת שביצוע פעולת המילה תלוי בזמן מסויים,

פרשתנו נצטווה אברהם אבינו על מצוות המילה. על המצווה הזאת אומר הקב"ה: "והייתה בריתי בבשרכם לברית-עולם" – זו מצווה הקיימת לעד, ואין בה הפסק. ואכן, זה אחד ממאפייניה הייחודיים של ברית המילה, שהיא נמשכת לאורך כל חיינו של האדם, ואין רגע שהיהודי אינו מקיים מצווה זו.

אמנם כל מצווה משאירה את חותמה על האדם. כשיהודי מניח תפילין על זרועו ועל ראשו, פועלות התפילין קדושה וזיכוכ על היד ועל הראש, והקדושה נשארת גם לאחר שהאדם חלץ את התפילין. ודאי, אין להשוות יד המניחה תפילין ליד שחלילה אינה מניחה אותן. ובכל-זאת, מה שנשאר הוא הקדושה והזיכוכ של המצווה, ולא המצווה עצמה. הלוא אי-אפשר לומר שהאדם מניח תפילין בשעה שהוא כבר חלץ את התפילין. ואילו ברית המילה נשארת עמו בכל רגע ורגע.

דאגתו של דוד המלך

הוכחה ברורה לכך יש למצוא בסיפור המובא בגמרא, שכאשר דוד המלך נכנס לבית-

מן המעייין

נושא השבוע: הפצת יהדות

אמרת השבוע

תפילה שנתקבלה

בליל י"א במרחשוון, יום פטירתה של רחל אימנו, בא רבי חיים שמואלביץ' עם תלמידיו להתפלל על קברה. בעודם עומדים ומתפללים נשמע מהצר השני קול זעקה של אישה: "אמא רחל, הלוא את בעצמך הרגשת את טעמה המר של העקריות, כשעברו שנים ולא זכית לפרי-בטן. אם-כן, אנא, אמא, המליצי טוב בעדי, שאפקד בזרע של קיימא".

התרגש מאוד רבי חיים מתפילתה של האישה ואמר: "כטוח אני שתפילה זכה זו נתקבלה במרומים, ובשנה הבאה רוצה אני להיות סנדק בברית-המילה של בנה".

ביררו התלמידים את זהותה של האישה, ואכן, בשנה הבאה נולד לה בן זכר ורבי חיים היה הסנדק בברית.

המעורר מתפעל

אברך מגיע לעיר ומדבר עם יהודי. הוא לוחץ באצבעו וניתזת תמימות. היהודי הזה נזכר באביו ובסבו. הוא פונה מכל עסקיו להקשיב בהתפעלות ובהתרגשות. המעורר עצמו לעיתים אינו יודע מה פעל, אבל הוא בא על שכרו: הוא מתפעל מתמימותו של אותו יהודי.

(ספר המאמרים תש"י)

הכוח ניתן

אדמו"ר הזקן נתן לכל חסיד את הכוח לעורר יהודים לתורה ולעבודה. עליו רק לרצות לקבל את העול, ואז מובטח לו שיצליח.

(אגרות-קודש)

המצווה מסייעת

"בא לטהר מסייעין אותו" (יומא לח, ד). "בא לטהר" – מי שבא להאיר את סביבתו, "מסייעין אותו" – העבודה עצמה, המצווה שהוא עושה, זה עצמו מסייע לו.

(אגרות-קודש)

פרסום אלוקות

פרשת "לך-לך" היא פרשה שמחה. בכל יום בשבוע הזה אנו חיים עם אברהם אבינו, הראשון שמסר את נפשו כדי לפרסם אלוקות בעולם. מסירות-נפש זו על התורה ומצוותיה הנחיל אברהם אבינו בירושה לכל ישראל.

(ספר השיחות תש"ב)

סוד הבירורים

מאז אמר הקב"ה לאברהם אבינו "לך-לך מארצך", ונאמר "וייסע אברם הלך ונסוע הנגבה", החל 'סוד הבירורים'. על-פי גזרת ההשגחה העליונה הולך האדם למסעיו, למקומות שהניצוצות האלוקיים, הצריכים להתברר על-ידו, מחכים לגאולתם.

(הרבי הרש"י מליובאוויטש)

התקשרות תמידית

מי שמסר את עצמו לעבודה עם הזולת, להרביץ תורה ויראת שמים, ולקרב אל החינוך החסידי, אחי הוא. הנני מקושר איתו בהתקשרות תמידית.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

יהודי כל השנה

אל הצדיק רבי שלום רוקח מבעלו הגיע כפרי פשוט שביקש להתברך מפיו. עיניו החדדות כליות ולב לבשו מבט רחום וחנון והוא שאל: "ומה בדבר שבת? האם אתה שומר על קדושתה, או שמא, חלילה...?". השפיל הכפרי את עיניו במבוכה. לבסוף אף נאלץ להודות בפה מלא כי לדאבונו אין הוא שומר שבת.

ביקש הרבי להעמידו על קדושת השבת ועל חומרת חילולה. ציטט באוזניו מפסוקי התורה ומדברי חז"ל בעניין, וביקשו בכל לשון לתקן את דרכיו בכל הקשור למצווה יסודית וחשובה זו.

נכנסו הדברים ללב הכפרי. "הריני מתחייב בזאת לרבונו, כי מהיום והלאה אהיה זהיר בכבוד השבת ולא אחללנה", הכריז בהתרגשות. למשמע הדברים אורו עיני הצדיק. אלא שכמעט באותה נשימה הוסיף הכפרי ואמר: "אבל בימות הקציר, שאז המלאכה בשדה מרובה, אנוס אני לעבוד גם ביום השבת, ואני מקווה כי הרבי ימחל לי על כך".

חיך מריר נמתח על שפתי הרבי. לאחר ההרהור קצר, שבו נראה היה כבורר את מילותיו, פתח הרבי ואמר: ראשית, עליך לדעת כי לא אני 'בעל-הבית' על השבת, אלא הקב"ה, ונתן התורה ומצווה המצוות בכבודו ובעצמו. לא אני הוא שצריך למחול לך, אלא הוא. לעניות דעתי אין שום סיכוי שהוא יסכים למחול לך על פגיעה כלשהי בקדושת השבת.

והמשיך הרבי: ובאשר לדברך על תקופת הקציר – אספר לך סיפור.

מעשה באחד הפריצים, שערך משתה גדול לחבריו הפריצים מכל הסביבה. לאחר ששתו הפריצים לשוכרה, נתקיים בהם 'כנס יין יצא סוד', והם החלו לספר, איש-איש בתורו, שבחי היהודי 'שלחה'.

נענה הפריץ המארח ואמר: "היהודי שלי, אין דומה לו ביושר ובנאמנות. כבר ניסיתיו בעבר בכמה ניסיונות, ובכולם עמד בכבוד מעורר השתאות. מובטחני בו כי לעולם לא ימרה את פי ולא יהיה דבר שאבקש ממנו ולא יעשה".

"ואפילו" – הפסיקו אחד הפריצים – "אפילו אם תבקש ממנו להמיר את דתו?".

"כן", השיב המארח בביטחון מוחלט, "מובטחני שגם בכך ימלא את רצוני". מיד שלח הפריץ לקרוא ליהודי 'שלו'.

כל יהודי אוצר

לעיתים פוגשים יהודי שנראה כי אין שום טעם לדבר עמו על ענייני יהדות. ייתכן שהוא נראה גס ומגושם, ששום דבר רוחני לא אמור לעניין אותו. ייתכן שהוא מפגין זלזול בכל דבר קדוש ובכל מה שקשור לאמונה ולתורה ומצוות. הרושם המתקבל הוא כי חבל להשחית זמן וכוח בעבור היהודי הזה.

גישה זו בטעות יסודה. כאשר הקב"ה בישר לאברהם כי יעשה ממנו עם גדול, המשיל את ריבוי זרעו לחול. בכך טמון גם רמז עמוק: כאשר מביטים בחול, נראה לכאורה שאין כאן אלא חול ועפר, אולם כשחופרים פנימה מגלים שתחת החול מצויים אוצרות יקרים. כך מסביר הבעש"ט את הפסוק "ואתם תהיו לי ארץ חפץ" – יהודים נמשלו לארץ, שאמנם מבחינה נראית כאבנים ועפר, אבל תחת המעטה החיצוני שוכנים אוצרות נפלאים.

להבין ביהודי

אל הרבי מליובאוויטש נכנסה פעם אחת קבוצה של אקדמאים, ושאלו שאלות על היהדות והחסידות. אחת השאלות הייתה: מה תפקידו של רבי ישראל. השיב הרבי: "על עִם-ישראל נאמר 'ואתם תהיו לי ארץ חפץ'. יהודי כמוהו כארץ, כאדמה. בתוך האדמה מצויים אוצרות רבים: מחצבים, מתכות יקרות, אבני-חן. אך צריך לדעת היכן לחפש אותם וכיצד להוציאם ממעמקי האדמה. מי שאינו יודע כיצד לחפש, עלול לחפור באדמה ולמצוא רפש ובוץ, או אבנים וסלעים. אף בנפש האדם כך. היה פסיכולוג מסויים שחיטט בנפש האדם ולא מצא אלא רפש ובוץ. אחר מצא אבנים וסלעים (תאוות שלטון). תפקידו של רבי למצוא את האוצרות שיש ביהודי – את הנשמה האלוקית השוכנת בנפשו של כל אחד ואחד מישראל".

מסופר כי פעם אחת הגיעו אל הרבי הרש"ב מליובאוויטש שני חסידים, האחד סוחר עשיר באבני-חן, וגם תלמיד-חכם ומעמיק בחסידות, והשני יהודי פשוט. להפתעת הסוחר, קיבל הרבי את היהודי הפשוט במאור-פנים וגילה כלפיו אותות קירוב רבים. כשנכנס הסוחר אל הרבי הביע את תמיהתו על הקרבה היתרה שהראה הרבי ליהודי הפשוט, והתבטא: "איני מוצא בו מעלות מיוחדות". הרבי לא השיב דבר.

בסיום ביקורו, כשנכנס שוב הסוחר להיפרד מהרבי, ביקשו הרבי להראות לו את אבני-החן שברשותו. הסוחר הביג בשמחה את סחורתו, כשהוא מתאר את מעלותיה של כל אבן ואבן. מיוחד שיבח אבן אחת, וציון שהיא יקרה ונדירה מאוד. לקחה הרבי, הביט בה שוב ושוב ואמר: "איני מוצא בה מעלות מיוחדות". נענה החסיד: "רבי, ביהלומים צריך להיות מביין". הביט בו הרבי ואמר: "גם ביהודי צריך להיות מביין".

הדברים פועלים

"כאשר מדברים עם יהודי – בדברים היוצאים מן הלב – על ענייני יהדות, תורה ומצוותיה, ענייני מוסר ויראת שמים – בדרכי נועם ובדרכי שלום, כמובן – לא ייתכן שדברים אלו לא יפעלו את פעולתם", אומר הרבי מליובאוויטש (התועדויות תשמ"ו כרך ב, עמ' 400). "גם אם אינו רואה את הפעולה תיכף ומיד, אומרים לו: 'אל תבט אל מראהו' – בוודאי ובוודאי נפעלה אצלו איזו פעולה, אלא שבה גופא יש כמה וכמה אופנים, כולל שלפעמים יש צורך בשהות זמן להתבוננות, עד שהדבר יבוא לידי פועל בגלוי ממש".

ומוסיף הרבי: "אין לך פעולה שחוזרת ריקם. בוודאי שהיא פועלת את פעולתה. ומה שטוען שאינו רואה את הפעולה – אומרים לו, הסיבה שאינך רואה היא, מכיוון שאתה מסתכל בעיני בשר... תתעלה קמעה, ואז תראה את פנימיותו של יהודי ותיווכח שנפעלת אצלו פעולה, ותוסיף לפעול יותר ויותר".

"אין שום הבדל בין דתיים ללא-דתיים", קובע הרבי (לקוטי שיחות כרך יג, עמ' 214). "מצד המהות, האמת של כל יהודי, שהיא הנפש האלוקית, פנימיותו של כל יהודי – אין שום הבדל כלל, שכן כל יהודי רוצה לקיים את רצונו של הקב"ה".

"בהחלט!", השיב היהודי, תמה על עצם השאלה.

"האם תעשה ככל שאבקש ממך?", הוסיף הפריץ לפרוש את המלכודת לרגלי היהודי, בעוד חבריו מביטים בהם בשעשוע.

היהודי המסכן, שהובהל במפתיע למסיבת ההוללים הגדולה והועמד לפני מעסיקו וחבר מרעיו, נבדד מעצם המעמד.

"האם אתה נאמן לי?", שאל הפריץ.

"בכל ליבי ובכל נפשי מוכן אני ללכת אפילו באש ובמים בעבור אדוני הפריץ". להצגרת נאמנות חזקה יותר לא היה אפשר לצפות.

נתן בו הפריץ מבט חד ואמר: "אם-כן, רוצה אני כי תמיר את דתך".

חיזורו עז כיסה את פני היהודי וכל גופו החל לרעוד. גם בחלומותיו השחורים ביותר לא ציפה לבקשה מהסוג הזה. הוא ניסה לומר משהו, אבל לשונו כמו דבקה לחיכו. נתן בו הפריץ מבט תקיף, כנושה התובע את פירעון שטר החוב שבידו. "אל תהסס ואל תחזור בך מהבטחתך לעשות ככל שאבקש ממך. בתוך יממה עליך להמיר את דתך".

היהודי האומלל הנהן בראשו לאות הסכמה ויצא חפוי-ראש מהמסיבה. נאמן לבקשת הפריץ ומחוייב למילתו-שלו, המיר כבר למחרת היום את דתו. קרנו של הפריץ – שיכה ביהודי נאמן כל-כך – עלתה בעיני חבריו.

חלף זמן-מה. יום אחד הזמין אליו הפריץ את היהודי המומר ואמר לו: "לאחר ששמילאת את בקשתי והוכחת את נאמנותך לי, ללא סייג, הריני מרשה לך לשוב לאמונתך הקודמת. בטוח אני כי על-אף נכונותך להשביע את רצוני, עדיין ליבך נוקף על הצעד הקיצוני שעשית. לך לביתך ובשר למשפחתך כי רשאים אתם לחזור לחיק יהדותכם".

שמח היהודי שמחה גדולה, ואי-רץ לביתו לבשר לאשתו ולילדיו את הבורה הטובה. לנוכח התפרצותו הפתאומית הביתה נבהלה האישה. "מה לך! יצאת מדעתך?!?", קראה לעברו בחרדה. סיפר לה בעלה כי הפריץ פטר אותם מעונשה של המרת הדת הכפויה, וכי מעתה רשאים הם לשוב לחיק יהדותם. הביטה בו האישה בפנים עגומות, שהסגירו מיד כי אין היא שותפה לשמחתו של בעלה.

כעבור רגע פרצה מליבה אנתח שוברת-לב. 'אוי ואבוי...'. גנחה. 'איך יכול היה הפריץ לעשות לנו כך, ולהפתיע אותנו בהצעתו כמה שבועות לפני חג-הפסח... איך נעמד בהוצאות הרבות המשחרות לפתחנו. מהיכן נשיג כסף לקניית מצות ויין וכלים כשרים לפסח... רוצן אל הפריץ ובקש ממנו ארכה עד לאחר הפסח".

סיים הרבי את סיפורו והישיר מבט אל הכפרי: "חילול שבת בפרהסיא, כמוהו כהמרת דת. אתה רוצה, ככל הנראה, ללכת בדרכיה של אותה אישה פתיה, ומבקש להיות יהודי לפני עונת הקציר ולאחריה, אך בתקופת הקציר עצמה להוסיף להיות גוי...".

את סיפורו של הרבי, כמו את לקחו, הצליח אפילו הכפרי הפשוט והבור להבין. לאחר התחבטות פנימית קצרה בינו לבין יצרו הבטיח לרבי לשמור את השבת כל ימי השנה כולה.

לא עוזבים את אמה

לבדי, עשר ושתי-עשרה שעות. חשבתי לעצמי, ריבונות-של-עולם, מה קורה לנו! זה הקבר של רחל אמנו! החלטתי לקום ולעשות מעשה."

עלייה המונית

קלוגר החל לארגן הסעות מזולות לקבר האוטובוסים המאורגנים והפרסום המסיבי עשו את שלהם. הקהל שב לפקוד את קבר-רחל. במקביל הקים קלוגר שרשרת 'כוללים' הפועלת סביב השעון. תלמידי ה'כוללים' אף זוכים למלגה סמלית.

בביתו הוקם מוקד טלפוני לתפילות ולבקשות. יהודים מהארץ ומהעולם מתקשרים (02-5800863), בקשותיהם מועברות ב-רבים לקבר-רחל. במוצאי השבת הזאת ולמחרת ביום ראשון, יום פטירת רחל אמנו, קלוגר מארגן עלייה המונית לקברה. ביום ראשון, בארבע וחצי אחר-הצהריים, יאמרו המוני הפוקדים את הקבר עשרה מזמורי תהילים. קלוגר מקווה שזו תהיה אמירת תהילים כלל-עולמית, כשהודים מכל קצוות תבל יצטרפו בשעה הזאת לאמירת פרקי התהילים.

קלוגר בקבר רחל: "אמירת תהילים כלל-עולמית"

הייתי עומד שם לבדי"

הנסיעות המזולות וחילופי משמרות התפילה והלימוד במקום נמשכים כבר כשלוש שנים. מאחורי המפעל עומד ר' משה-מנחם קלוגר, אברך חסידי צנוע, אב לשבעה, תושב סנהדריה-המורחבת. קלוגר (35) דבק במקום לפני כעשר שנים, כאשר נהג מדי פעם בפעם להצטרף אל ר' קלמן גרינוולד, המסור לקבר-רחל ופוקד אותו מדי יום ביומו.

"זה היה בשנים הקשות של האינתיפאדה", נזכר קלוגר. "חברת 'אגד' צמצמה את הסעותיה לקבר, והשאירה רק אוטובוס אחד ביום, שגם הוא היה כמעט ריק. היו ימים שיכולתי לעמוד שם בתפילה

ואם שני, שלוש בצהריים. רחוב שמואל הנביא בירושלים. אוטובוס בעל חלונות ממוגני-ירי עוצר בתחנה. חמישה גברים, שלוש נשים וארבעה ילדים משלמים לנהג שבעה שקלים ("הלוך ושוב") ומתיישבים. בתחנה האחרונה, ברחוב שבטי-ישראל, נתפסים כמעט כל מקומות הישיבה באוטובוס.

"שלום ר' משה-מנחם", "יישר-כוח ר' משה-מנחם", מהנהנים בראשם הנוסעים לעבר אברך, היושב במרכז האוטובוס ומעיין בספר. באמצע הנסיעה קם ילד, שנראה כבנו של אותו אברך, ומחלק לילדים שבאוטובוס ממתקים. חולפות כעשרים וחמש דקות והאוטובוס עוצר ליד חומות הבטון המובילות אל פתחו של קבר-רחל. כעבור כמה דקות מתחילה תפילת מנחה, שאליה מצטרפת קבוצת אברכים העושה במקום מאז שעות הבוקר.

משמרות היממה

לאחר תפילת מנחה יחזיר האוטובוס את האברכים מהבוקר ומבקרים נוספים. כחמישה-עשר מקרב הבאים בנסיעה האחרונה יישארו עד הערב, לאמירת ספר התהילים וללימוד משותף של הדף היומי. בשבע בערב יגיע שוב האוטובוס. קבוצת האברכים מהצהריים תוחלף בקבוצה חדשה, שתישאר במקום ללימוד גמרא, הלכה וחסידות.

קצת לאחר השעה תשע יופיע האוטובוס בשלישית, ויביא עמו עוד מתפללים. תפילת ערבית משותפת ואחריה תישאר במקום הקבוצה החדשה ללימוד שיימשך עד אחת בלילה. אר-אז יגיעו חברי 'כולל חצות'. אלה יעשו במתחם הקבר את כל הלילה. יפתחו באמירת 'תיקון חצות' וימשיכו בלימוד תורה עד אור הבוקר.

"גפן מבטחים"
 50% מהציבור בארץ בחר בקרן הפנסיה "מבטחים".
 תשואות גבוהות, אובדן כושר עבודה מלא ויציבות פיננסית.
 מהיום גם לך יש את הזכות להצטרף עם כל הזכויות!!!

ביטוחי דירות ומשכנתא
 1800-39-33-39

ספר שמוכרחים לקרוא

נשמה עם עצמה

סיפורם המרתק של בני-ישיבה, היוצאים למסע-רוחני בחיפוש דרך רוחנית בעבודת ה'. במהלך המסע הם מתלבטים בשאלות קשות ומגלים עולמות קסומים.

נשמה עם עצמה
 נ-ישיבה במסע רוחני ו-בטלנות

ספר מסעיר, מחדש ומעורר מחשבה
 מאת מנחם ברוד
 הפצה: 'יודאיקה', 03-9606120

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

ליל שימורים

שאלה: מה מקור המנהג להישאר ערים בלילה שלפני ברית-מילה?

תשובה: הלילה שלפני המילה נקרא 'ליל שימורים', ובפי הספרדים 'ברית יצחק'. בלילה זה נשארים ערים ועוסקים בתורה (ויש שנתנו סדר-לימוד מיוחד, שעיקרו קריאת שמע, ומאמרי הוזהר שנאמרו בלילה זה), הכנה לברית המילה. בסידור 'בית יעקב' נאמר, שלימוד זה מסוגל להמשיך קדושה רבה על הנימול ועל כל המתעסקים במצווה זו. בכמה קהילות נהוג שאבי הבן עורך סעודה בלילה זה אצל התינוק והיולדת, ומזמינים את המוהל, הסנדק וכן קרובים וידידים. ויש המגישים רק פירות ומגדנות.

לדעת רבנו תם יש למנהג זה שורש בגמרא. הראשונים מביאים לו סמך ממדרש תנחומא: "בוא וראה כמה מחבבים ישראל את המצוות... מכאן נהגו אור שמיני בעל-ברית עושה שמחה ומשתה...".

בטעם השמירה כתבו "שהשטן מכון להזיק לתינוק ולמונעו ממצוות מילה, לפי שקשה לו שישאר מקיימין המצווה שבזכותה נצולין מדינה של גיהנום, וסמך לדבר (בראשית ז, ט): 'זאתה את בריתי תשמור'". עיקר השמירה היא מתחילת הלילה ועד חצות. ואף אם הברית מתקיימת בשבת (או ליל פסח, שבועות ויום-הכיפורים), יש לעשות סדר זה בלילה.

נוהגים שבאים תינוקות-של-בית-רבן למקום התינוק, וקוראים עמם קריאת שמע ופסוקי שמירה. ויש מביאים עשרה אנשים. ומה טוב שיהיו נוכחים אז תלמידי-החכמים, וישחיו בדברי תורה ובסיפורי צדיקים.

מקורות: סנהדרין לכ.ב. ב"ק פ.א. תוד"ה ישוע הבן. זוהר ח"א צג, רע"ב. מטה משה, עמוד גמ"ח ח"ז פ"ד ס"ב. מני"א ס"י תרמ ס"ק יג. רמ"א ונו"כ י"ד ס"ו"ס קעח. אוצר הברית פ"ג ס"י ז; ילקוט יוסף - שובע שמחות ח"ב הל' מילה פ"א; 'קובץ מנהגי חב"ד - הריון, לידה וכו"ו עמ' 21 ואנציקלופדיה תלמודית ערך 'ברית מילה', וש"ב.

מעשירים את השבת עם "שולחן שבת"

שולחן השבת שלכם יראה אחרת עם הסדרה המופלאה

על כל פרשה שלוש-עשרה שיחות ורעיונות, עשירים וקולעים, בעלי מסר ומוסר-השכל, בשפה שווה לכל נפש. מעובדים מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש, המאיר את פרשיות התורה ואת מועדי ישראל באור מקורי ומיוחד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות. להזמנות בכרטיס אשראי (ללא תוספת דמי משלוח): 'יודאיקה', 1-700-704120

